

W audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”, z miłymi słuchaczami witają się; Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek. W dzisiejszej audycji zastanowimy się nad pierwszym z dwóch listów apostoła Pawła napisanych do Tymoteusza. Tymoteusz, jako jeden z uczniów Pawła, urodził się w diasporze w Azji Mniejszej. Ojciec jego był Grekiem, (poganinem), a matka Eunika, Żydówką. Paweł osobiście ochrzcił Tymoteusza w miejscowości Listra, podczas swojej pierwszej podróży misyjnej, dlatego też śmiało zwraca się do niego jako do prawowitego syna w wierze. Po uwolnieniu apostoła Pawła z więzienia rzymskiego, jedzie on do Turcji, gdzie spotyka się z Tymoteuszem. Zatrzymawszy się w Macedonii, skąd właśnie pomiędzy 62-66 rokiem, napisał ten pierwszy list, do Tymoteusza, późniejszego biskupa zboru efeskiego. W tym bardzo uczuciowym liście Paweł wspomina na rozmowę, którą wspólnie z Tymoteuszem odbyli kilka miesięcy wcześniej i podczas której nakłaniał swego młodego przyjaciela w wierze, aby powrócił do Efezu. Apostoł, wyraża więc głęboką troskę o ten zbor, zachęcając Tymoteusza do intensywnej pracy nad rozwojem duchowym zboru efeskiego, mając zapewne na uwadze również członków innych pobliskich zborów.

Warto zaznaczyć, że mimo tego, że pierwszym biskupem zboru efeskiego był zacny Tymoteusz, to jednak aniołem, czyli posłańcem pierwszego okresu w historii rozwoju Kościoła, nazwanego przez autora Ks. Obj. 2:1-6; „*Do anioła zboru w Efezie*”, który trwał od roku, 33 do 73 był św. Paweł apostoł. W tym pierwszym liście do Tymoteusza, Paweł podaje zasady wybierania przełożonych w zborach, jak również dostarcza wskazówek odnośnie powoływania naśladowców Chrystusa do pracy ewangelizacyjnej. Dla młodego Tymoteusza, już wówczas doświadczony uczestnik cierpień za Ewangelię Chrystusową, apostoł Paweł, był duchowym liderem, dlatego też w bardzo otwarty sposób zwraca Tymoteuszowi uwagę, aby szczególnie napominał członków zborów chrześcijańskich i ostrzegał przed nieuczciwymi nauczycielami, karmiącymi swych uczniów pokarmem fałszywych nauk zasad biblijnych. Dużą część tego listu, apostoł poświęca pracy duszpasterskiej, udzielając wskazówek odnośnie właściwego oddawania Bogu czci, oraz rozwijania dojrzałych charakterów, podobających się Bogu.

Rozpoczynając ten list, Paweł przedstawia siebie jako apostoła Chrystusa Jezusa z upoważnienia Boga, oraz najwyraźniej rozgranicza Boga Zbawiciela, od Chrystusa Jezusa, którego słusznie nazywa nadzieją naszą. W 1 Tym. 2:5-6, czytamy: **„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie”**. Zostało to napisane prostymi słowami, tak, aby każdy człowiek umiejący czytać, mógł być zapoznany z prawdą Bożą. Paweł dowodzi, że jest tylko jeden Bóg Wszechmocny, jako jedna osoba – jest to jedna z fundamentalnych nauk Kościoła pierwszego stulecia naszej ery, która była i jest również zasadą narodu Izraelskiego, z którego wywodzi się nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus. Przeczytajmy, jak wyraża się sam Syn o swoim Ojcu: **„Słyszeliście, że powiedziałem wam: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mnie miłowali, tobyście się radowali, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest niż Ja”** Ew. Jana 14:28.

Drodzy słuchacze, czy kiedyś zastanawialiście się nad tym; dlaczego Jezus nigdy nie powiedział o sobie, że jest Bogiem? – On nigdy nie był Bogiem i nigdy nie będzie

miał potrzeby nim być – gdyż Bogiem jest jego Ojciec i to stanowisko zawsze będzie do Ojca należało. Tylko On jedyny, nie ma początku ani końca, natomiast Jego Syn Jezus, miał początek, o czym pisze Ewangelista Jan w pierwszym rozdziale swej Ewangelii, że „*Na początku było Słowo, (z j. greckiego Logos) a Słowo było u Boga*”. A w 14-tym wersecie apostoł zdradza tajemnicę, mówiąc, że ten, który był u Boga w niebie, czyli, Słowo, „*ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy*”. „*A gdy On (Jezus) w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę, ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie, naucz nas modlić się, jak i Jan nauczył uczniów swoich. Wtedy rzekł do nich: Gdy się modlicie, mówcie: **Ojcze nasz**, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje*”, jak czytamy w Ew. Łukasza 11:1. Każdy zna dobrze dalszy ciąg „*Modlitwy Pańskiej*” i wszyscy rozumieją, że Jezus nie modlił się do siebie, lecz do Boga, który jest jego prawowitym ojcem.

Ewangelista Jan w 17:1-3 zapisał również bardzo ważne słowa: „*To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie; jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym wszystkim, których mu dałeś. A to jest żywot wieczny, **aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś***”. To stwierdzenie Jezusa, Syna Bożego jest tak jasne, że nie potrzeba dodatkowych komentarzy i umacnia naszą wiarę oraz przekonanie, że Bóg jest jedną osobą i jest jedynym prawdziwym Bogiem. Ap. Paweł wyraźnie napomina i przestrzega nauczycieli Bożej nauki, aby robili z niej właściwy użytek, przestrzegając Boże Prawo. Przekazuje Tymoteuszowi prawdę o Jezusie, który przyszedł na ziemię w celu zbawienia wszystkich ludzi pogrążonych w grzechu, między którymi on, Paweł, jest pierwszy. Nakazuje Tymoteuszowi, aby prowadził dobry bój wiary, zachowując dobre sumienie.

Apostoł ostrzega również przed bluźniercami i nawołuje do błagalnych modlitw i prośb za wszystkich ludzi, aby każdy prowadził pobożne i uczciwe życie, bo tylko takie podoba się Bogu, Który chce, aby wszyscy ludzie dostąpili zbawienia i doszli do poznania prawdy o jedynym Bogu, oraz o jedynym Pośredniku między Bogiem a człowiekiem Jezusie Chrystusie, który oddał swoje życie na okup za Adama a w nim za całe jego potomstwo. Apostoł zaleca, aby mężczyźni modlili się na każdym miejscu a kobiety, aby przyzwoicie się ubierały i zdobyły się dobrymi uczynkami. Paweł podaje również wskazówki odnośnie wyboru biskupów i diakonów w kościele, nic nie wspominając o celibacie, - mówi natomiast, że: „*Biskup zaś ma być nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, umiarkowany, przyzwoity, gościnnie, dobry nauczyciel, nieoddający się pijaństwu, nie zadzierzysty, lecz łagodny, nie swarliwy, nie chciwy na grosz, który by własnym domem dobrze zarządzał, dzieci trzymał w posłuszeństwie i wszelkiej uczciwości, bo jeżeli ktoś nie potrafi własnym domem zarządzać, jakże będzie mógł mieć na pieczy Kościół Boży?.*”

Apostoł proroczo przepowiada, że w późniejszych czasach, niektórzy stracą wiarę i pójdą na drogę zwątpienia i zatracenia, zwiedzeni szatańską obłudą kłamców zabraniających zawierania związków małżeńskich oraz przyjmowania pokarmów, które stworzył Bóg. - Tymoteuszu, mówi apostoł Paweł, gdy tego będziesz nauczał, będziesz dobrym sługą Chrystusa Jezusa, gdyż prawdziwa to mowa i warta chętnego przyjęcia. Nadzieja nasza jest w Bogu, który jest zbawicielem wszystkich ludzi a zwłaszcza wierzących. „*Niechaj cię nikt nie lekceważy z powodu młodego wieku; ale*

bądź dla wierzących wzorem w postępowaniu, w miłości, w wierze, i w czystości”.
1 Tym. 4:12. Ap. Paweł zwraca uwagę Tymoteuszowi, na pracę nad własnym sobą, czyli kontrolę myśli, uczuć i wypowiedzi, oraz zaleca pilnowania czytania nauki Bożej, aby postępy w tej pracy były widoczne dla wszystkich, gdyż to czyniąc, można zbawić samego siebie oraz tych, którzy słuchają. Już sama tylko znajomość spraw Bożych jest ogromnym zyskiem.

Apostoł daje również wskazówki, odnośnie zachowania się wobec ludzi w starszym i młodszym wieku, jak czytamy w 1 Tymoteusza 5 rozdział: „Starszego mężczyzny nie strofuj, lecz upominaj go jak ojca, młodszych jak braci, starsze kobiety jak matki, młodsze jak siostry, z wszelką powściągliwością. Otaczaj szacunkiem wdowy, które rzeczywiście są wdowami. Przykaż im, żeby były nienaganne. A jeśli kto o swoich, zwłaszcza o domowników nie ma starania, ten zaparł się wiary i jest gorszy od niewierzącego. Chcę tedy, żeby młodsze (wdowy), wychodziły za mąż, rodziły dzieci, zarządzały domem i nie dawały przeciwnikowi powodu do obmowy; Zaklinam cię przed Bogiem i Chrystusem Jezusem i wybranymi aniołami, abyś się tego trzymał bez zastrzeżeń, nie czyniąc niczego stronniczo”. Dalej apostoł mówi: „Pobożność jest wielkim zyskiem, jeżeli jest połączona z poprastawaniem na małym. Albowiem niczego na świat nie przynieśliśmy, dlatego też niczego wynieść nie możemy. Jeżeli zatem mamy wyżywienie i odzież, poprastawajmy na tym. A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokuszenie i w sidła, i w liczne bezsensowne i szkodliwe pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie. Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy”.

Dla ludzi miłujących Boga, Paweł zaleca zabieganie o sprawiedliwość, pobożność, wiarę, miłość, cierpliwość i łagodność, bo te łaski, jeśli będą rozwijane, to doprowadzą do życia wiecznego, które Bóg obiecał tym, którzy miłują i przestrzegają Jego przykazań. I przy końcu, Paweł mówi; 1 Tymoteusza 6:13-16 „Nakazuję ci przed obliczem Boga, który wszystko ożywia, przed obliczem Chrystusa Jezusa, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobre wyznanie, abyś zachował przykazanie bez skazy i bez nagany aż do przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa, które we właściwym czasie objawi błogosławiony i jedyny władca, Król królów, Pan panów, jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen”.

Na tym kończymy naszą audycję, mając nadzieję, że te kilka minut rozważań na temat zasad wiary chrześcijańskiej i napomnień przez jednego z filarów Kościoła Bożego, świętego Pawła apostoła, pomoże wyjaśnić i zrozumieć prawdę o jedynym Bogu, Stworzycielu wszechświata. Życzymy wszystkim słuchającym, błogosławieństwa Bożego i mamy nadzieję znowu spotkać się z naszymi miłymi słuchaczami w naszej następnej audycji 25-go Maja o tej samej porze. A dla zainteresowanych podajemy numer naszego telefonu, pod którym będziemy czekać na rozmowy z wami zaraz po audycji: 9415 1923. Życzymy wszystkim słuchaczom, dobrej nocy!